

лучаваніе релігіознаго си права и съ тажъ цѣль водимы, при сичкы-тѣ
усилія на мѣстне-то началство противъ нихъ, на никакъвъ начинъ не рачихъ
да приѣмнжтъ фенерскый-тъ посланникъ Дорчя, който, до гдѣто кыснж у
Срѣдецъ, имахъ го като кръвь въ очи-тѣ си.

Азъ най напредъ тѣжъ добръ вѣстъ быдохъ счастливъ до чужъ, дордѣ квартирувахъ още на Пловдивъ (дек. 12ый) и вѣрвайте, че тоя частъ не можѣхъ. Ви изказа, до каква степенъ са намѣрихъ радостію взволнованъ, сакашъ като чи кой знае що придобихъ! И наистина съмъ придобилъ не само азъ, нъ и цѣлъ бълг. родець, че са отървява отъ най голѣмый-тъ си гонитель, на кого-то злобнѣ-тъ души никакъ не са задоволяше съ злины-тъ, до сего що бѣ изыграла на единородцы-тъ, а денонощно още са мѣчяше да злоупотребява съ мнима-та си фен. власть брайкя-та си, душа, братыя, душа, каменна душа! И безъ да си щѣ, измѣкнѣхъ ми са отъ сърдце-то твѣя думы: Да живѣятъ срѣдешкы-тъ българи! Тѣхны-тъ тѣгленне-та, дѣто лѣтъ имъ причини Дорчя, дору сега земахъ най голѣмѣ-тъ облагъ! Ето, братыя брайкя, казахъ на съприсѣтствующы-тъ, какво постоянство-то и съгласіе-то прѣдолѣ лесно на интригы-тъ, на прѣдателство-то, кои-то шпи-тайтъ само най злобны-тъ души, каквыто за несчасіе нашей милой матеріи още са находжатъ между градскы-тъ и селскы-тъ бълг. общества (зарааза отъ хищно-то фен. гърцко духовенство). Незлобывы Господи, съхрани свѣжко бълг. общество отъ подобны-тъ!

Дорче, като изчеснахъ отъ Софія, придружили го по заповѣдь мѣстнаго началства 10-на души джандармы и 5—6^{ма} войны, кои да го чуваштъ да не побѣгне, и у Пловдивъ щомъ го доведохъ, право го закарахъ и пррѣдадохъ тамошному мюттесарифу (азъ бѣхъ още у Пловдивъ). Отъ тамъ пловдивскы-тѣ куцовласы, а именно Цукаловъ и тайфа, церемоніално го въззавели у тѣхна митрополія, като го съ срокъ едвамъ исчѣпали отъ сждія-тѣта. Забѣлжительно е гостепрѣимство-то, що тѣ указахъ Дорчу. Тѣ го ласкаехъ, че той много сговорствувалъ великой Христовой и че безъ негова помощъ още лѣтось щѣла да потъне, и затова негово-то име остава за нежъ въ нна-стоящій вѣкъ забѣлжительно, важна личность, Дорче! — и че и за напрѣды ако бы ѣ останжъ той вѣрнѣ, казвали му, че заедно съ господарь-тѣ (си Іоакымъ ще быде причисленъ въ число-то на фен. святцы (Фотыевы-тѣ мѣстозаступницы) — нѣкой, защо-то добрѣ стригалъ Христово-то стадооо и задържалъ пары-тѣ да си намазны скърврни-тѣ ржцѣ патрикъ-тѣ, а паанкъ другъ, защо са добрѣ стараялъ за панелинизмъ-тѣ и горилъ бѣлг. дррррности и пр. Нѣкои млады пловдивскы бѣлгаре, както и роднины-тѣ Дѣдорчевы, му въсдали приличнѣ честь. Тѣмъ останжъ твърдѣ свидно, не можаямъ да намѣржтъ врѣме хубаво да му напълнжтъ самарь-тѣ, защо пловдивско-то мѣсто по длѣжности незабавно го прати съ истый салтанатъ, до Едрене.

На 20 миналжго азъ дойдохъ у Срѣдецъ, дѣкжто и досеги врѣмее ну-
вамъ по работж-тж си, та благоизволете, г-не уреднико, да чуете, що имамъ
да Ви съобщж и понадолѣ за Срѣдецъ.